

47. Jesús va voler realment fundar una Església?

La predicació de Jesús es dirigia en primer lloc a Israel, com ell mateix ho va dir als qui el seguien: «No he estat enviat sinó a les ovelles perdudes de la casa d'Israel» (Mt 15, 24).

30/06/2006

Des del començament de la seva activitat convidava tots a la conversió: «El temps s'ha acomplert i és a prop el Regne de Déu; convertiu-

vos i creieu en el missatge joió» (*Mc* 1, 15). Però aquesta crida a la conversió personal no es concep en un context individualista, sinó que mira contínuament a reunir la humanitat dispersada per a constituir el Poble de Déu que havia vingut a salvar.

Un senyal evident que Jesús tenia la intenció de reunir el poble de l'Aliança, obert a la humanitat sencera, en compliment de les promeses fetes al seu poble, és la institució dels dotze apòstols, entre els quals posa Pere al capdavant: «Els noms dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume d'Alfeu, i Tadeu; Simó, el Cananeu, i Judes, l'Iscaiot, aquell qui el va trair» (*Mt* 10, 1-4; cf. *Mc* 3, 13-16; *Lc* 6, 12-16) (vegi's la pregunta Qui van ser els dotze apòstols?). El

nombre *dotze* fa referència a les dotze tribus d'Israel i manifesta el significat d'aquesta iniciativa de congregar el poble sant de Déu, la *ekklesia Theou* : ells són els fonaments de la nova Jerusalem (cf. *Ap* 21, 12-14).

Un nou senyal d'aquesta intenció de Jesús és que en l'Última Cena els va confiar el poder de celebrar l'Eucaristia que va instituir en aquell moment (vegi's la pregunta Què va passar a l'Última Cena?). D'aquesta manera, va transmetre a tota l'Església, en la persona d'aquells Dotze que hi fan cap, la responsabilitat de ser signe i instrument de la reunió començada per Ell i que havia d'escaure's els últims temps. En efecte, el seu lliurament en la creu, anticipat sacramentalment en aquest sopar, i actualitzat cada vegada que l'Església celebra l'Eucaristia, crea una comunitat unida en la comunió amb

Ell mateix, cridada a ser signe i instrument de la tasca per Ell iniciada. L'Església neix, doncs, de la donació total de Crist per a la nostra salvació, anticipada en la institució de l'Eucaristia i consumada en la creu.

Els dotze apòstols són el signe més evident de la voluntat de Jesús sobre l'existència i la missió de la seva Església, la garantia que entre el Crist i l'Església no hi ha contraposició: són inseparables, malgrat els pecats dels homes que componen l'Església.

Els apòstols eren conscients, perquè així ho havien rebut de Jesús, que la seva missió hauria de perpetuar-se. Per això es van preocupar de trobar successors amb la finalitat que la missió que els havia estat confiada continués després de la seva mort, com ho testimonia el llibre dels Fets dels Apòstols. Van deixar una comunitat estructurada a través del

ministeri apostòlic, sota la guia dels pastors legítims, que l'edifiquen i la sostenen en comunió amb el Crist i l'Esperit Sant i en la qual tots els homes estan cridats a experimentar la salvació oferta pel Pare.

En les cartes de sant Pau es concep, per tant, als membres de l'Església com «conciutadans dels sants i membres de la família de Déu, edificats sobre el fonament dels apòstols i els profetes, sent pedra angular el mateix Crist Jesús» (*Ef* 2, 19-20).

No és possible trobar Jesús si es prescindeix de la realitat que Ell va crear i en la qual es comunica. Entre Jesús i la seva Església hi ha una continuïtat profunda, inseparable i misteriosa, en virtut de la qual el Crist es fa present avui en el seu poble.

Bibliografia: Benet XVI, *Audiències generals dels dimecres 15, 22 i 29 de març de 2006*.

Francisco Varo

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/47-jesus-
va-voler-realment-fundar-una-esglesia/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/47-jesus-va-voler-realment-fundar-una-esglesia/)
(05/08/2025)